

bestaaende av kalciumkarbonat med noget jern- og magnesiumkarbonat¹.

Desuten optræder jevnlig — ofte i nogenlunde rikelig mængde — albit, som tildels er avsat som en krans eller belæg utenpaa de i brecciegangene liggende bruddstykker (se fig. 17 og 19 i mit arbeide fra aar 1902). Hertil kommer gjerne vekslende mængde av kvarts, undertiden ogsaa litt epidot, straalsten, skapolith, klorit, leilighetsvis ogsaa nogen andre mineraler (apatit, dog meget sparsomt, se de efterfølgende analyser. Som mineralogisk sjeldenhet beryl, rutil, titanit og nogen sulfider²).

Jernertsmineralet er ved hovedgruberne kun magnetit som ofte optræder i vel udviklede oktaëdre inde i kalkspaten. Ved enkelte av smaagruberne finder man ogsaa nogen jernglans³.

Den økonomiske interesse knytter sig navnlig til det jernmalmdrag, som vi i korthet betegner som Fru Anker—Grevinde Wedel-draget.

Desuten nævnes:

Knutegruben paa Gomø (ubetydelig).

Smediedalsgruberne.

Kaasefjelddraget og diverse gruber i nærheten av lastebryggen (nedre taugbanestation) for Fru Anker grube.

Bukkefjeld grube.

Høimyraasens gruber (med kvartsrik malm⁴, ifølge tradition noksaa fattig). I nærheten ogsaa Peder Anker grube eller skjærp. Høimyraasen

¹ KJERULF og DAHL. betegnet gangene som „karbonatgange“.

² I en gammel grube fandt man for et par menneskealdre siden ogsaa litt kobbernikkel, samt kobberkis, brogetkobber og vismutglans.

³ De bekjendte store og tildels flaterike krystaller av jernglans fra Peder Anker grube (eller skjærp), som findes spredt i gamle mineral-samlinger, skrev sig fra en av disse gange (se fig. 18 i mit arbeide fra 1892).

⁴ Se mit arbeide „Norges Jernmalforekomster“, s. 164, analyse nr. 10 (med 31.5 pct. SiO₂).